

Oikeusministeriölle

Lausunto yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain tarkistamisesta OM 59/2013

Pyydettyinä lausuntonaan MTK esittää kunnioittaen seuraavan:

Työryhmän mietinnössä asunnon säilyttämistä koskeviin säännöksiin ehdotetaan tehtäväksi vähäinen muutos tavallisten velkojen vähimmäiskertymän laskentatapaan. Tähän vähimmäiskertymään laskettaisiin asumissuojaosuuden lisäksi se kertymä, jonka viisi vuotta kestävä maksuohjelma tuottaisi tavallisille velkojille, jos velallisen asumiskustannukset arvioidaan sen mukaan, että hänen ja hänen perheensä asuminen järjestetään edullisimman saatavilla olevan vaihtoehdon mukaan. Vähimmäiskertymä laskettaisiin siten aina viisivuotisen maksuohjelman mukaisesti.

Ehdotettu muutos tarkoittaisi asunnonsäilyttämisohjelmien osalta pääsääntöisesti sitä, että palattaisiin ennen vuoden 2010 lainmuutosta vallinneeseen tilanteeseen. Lailla 632/2010 maksuohjelman normaalikesto lyhennettiin viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Muutos vaikutti samalla tavallisten velkojen vähimmäiskertymän määrään asunnonsäilytyslaskelmassa.

Voimassa oleva sääntely johtaa ylivoimaisessa enemmistössä tapauksia sekä velallisen että velkojien edut huomioon ottaen oikeudenmukaiseen lopputulokseen. Usein tilanne on se, ettei asuntoihin sisälly vapaata arvoa. Kuitenkin sellaisessa tilanteessa, jossa asuntoon sisältyy merkittävää vapaata arvoa, kolmen vuoden maksuohjelmalla tehtävä laskelma saattaa olla velkojien kannalta kohtuuton. Työryhmä on tehnyt todellisiin tapauksiin perustuvia vertailulaskelmia ja katsoo, että viiden vuoden maksu-ohjelman mukaan tehtävä laskelma on velkojien ja velallisten etujen yhteensovittamisen kannalta tasapainoisempi ratkaisu.

MTK katsoo erityisesti maatalousyrittäjien asunnon säilyttämismahdollisuuksien parantamisen keskeiseksi tavoitteeksi. Maatilayritykseen sisältyvällä asunnolla voidaan todennäköisimmin parhaiten turvata velallisen toimeentulo perheineen ja mahdollistaa samalla syyntekijöiden jatkuvuus. On otettava huomioon, että maatalon päärakennuksen realisointi ja korvaavan asumismuodon järjestäminen velalliselle ei useinkaan ole edes velkojien intressissä, koska maatalon päärakennuksesta realisoinnissa saatava hinta ei todennäköisesti riittäisi korvaamaan niitä kustannuksia,

joita vaihtoehtoisesta asumismuodosta koituu, koska päärakennuksen arvo riippuu olennaisesti siitä, että yrittäjätoimintaa voidaan siitä käsin harjoittaa.

Esityksessä ehdotetaan, että yksityiset elinkeinon- ja ammatinharjoittajat voisivat nykyistä useammin saada velkajärjestelyn. Velkajärjestelyssä voitaisiin tietyin edellytyksin järjestellä elinkeinonharjoittajan yksityistalouden ja elinkeinotoiminnan velat, joten elinkeinotoimintaa harjoittavan velallisen kokonaistilanteen korjaaminen olisi mahdollista velkajärjestelylain mukaisessa menettelyssä. Voimassa olevan lain mukaan yrittäjänä toimivan velallisen taloudellinen kokonaistilanne voidaan järjestellä vain yrityssaneerauslain mukaisessa menettelyssä, jossa velallisen asunto ei nauti erityistä suojaa. Ehdotus tarkoittaa siten yksityisten elinkeinon- ja ammatinharjoittajien omistusasumisen suojan paranemista.

MTK katsoo, että maatilayrittäjän aseman lähentyminen yksityishenkilön asemaa velkajärjestelyssä on oikeansuuntaista kehitystä ja turvaa samalla myös velkojien intressiä kuin myös keventää yhteiskunnan sosiaaliturvaverkoston taakkaa tällaisissa ylivelkaantuneissa tilanteissa. Muiltakin osin tehdyt ehdotukset ovat kannatettavia. Edellä lausutun perusteella MTK suhtautuu myönteisesti tehtyihin ehdotuksiin.

Helsingissä 31.1.2014

Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Antti Sahi
Toiminnanjohtaja

Risto Airikkala
Päälakimies